

forelagt et Udkast til en Tillægsbevillingslov for Finantsaaret 1851—52, ved hvis Behandling det Spørgsmaal allerede blev reist, om ikke samtlige Udgifter til de i Slesvig stationerede Troppe-Corps'er fuldstændigt burde bevilges igjennem en saadan Tillægsbevillingslov. Dette blev meget stærkt urgeret fra Rigsdagens, og navnlig fra Folkethingets Side, og det Udvalg, som var nedsat i den Anledning, og som bestod af Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), den daværende Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Biskop Monrad), den daværende Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Professor Fenger), som havde været Ordfører i Finantsagen, den daværende Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Statsraad David), som var særdeles beivret i disse Sager, og den daværende Rigsdagsmand for Kjøge (Professor Krieger), udtaler meget stærkt i sin Betænkning, at det slet ikke kunde gaae ind paa at undlade, i en Tillægsbevillingslov til Finantsloven for Finantsaaret 1851—52, at optage fuldstændigt alle de Summer, som ere medgaaede, navnlig til det Troppe-Corps, der var stationeret i Hertugdømmet Slesvig. Jeg skal med Hensyn til den Betænkning, som blev afgiven, henvisse til Rigsdagstidenden for 3die Session, Anhang B Sp. 1061, og blot referere Slutningsordene deraf, nemlig: „at Udgifterne til den danske Armee i 1851—52 ikke lode sig stille i saadanne, som egne sig til at gjøres til Gjenstand for Tillægsbevilling af den danske Rigsdag, og saadanne, som ikke egne sig dertil, og at den“ — nemlig Regjeringen — „vil opgive at gaae videre paa en Bane, som kun vil føre til Strid og Forvirring“. Dette blev ligeledes under Forhandlingerne meget stærkt udtalt af forskellige Rigsdagsmænd, navnlig af Ord-

føreren og af Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og Finantsministeren svarede, at Regnskabet i ethvert Tilfælde vilde omfatte samtlige Udgifter, hvorved Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) imidlertid gjorde opmærksom paa, at dette ingenlunde var tilstrækkeligt, naar ikke disse samtlige Udgifter vare bevilgede af den danske Rigsdag, da Statsrevisionen ellers blev en Umulighed. Der fandt en Discussion Sted i den Henseende, som jeg vilde ønske, de ærede Rigsdagsmænd nærmere vilde eftersee, — De vilde finde den i Folkethingstidenden for 3die Session Sp. 5478 og følgende —, da den i og for sig er høist interessant i Henseende til vore Finantsagers daværende og nuværende Stilling. Jeg skal imidlertid ikke trætte med nærmere at gaae ind paa Enkelthederne deraf, men jeg skal blot gøre opmærksom paa, at det under denne Discussion blev bestemt udtalt af den ærede Finantsminister, at i ethvert Tilfælde alle saadanne Udgifter til dette Troppe-corps, som henhørte under enkelte Conti i Finantsloven, maatte være Gjenstand for den danske Rigsdags Bevilling. Saaledes siges der Sp. 5490, at forsaavidt Krigsministeriet i Anledning af det i Slesvig stationerede Troppe-corps har havt Udgifter, som maae betragtes som Overskridelser af de Udgiftsconti, som i Finantslovens § 22 — det er Krigsministeriets Budget — findes opførte, saaledes som f. Ex. er Tilfældet med den 3die Post under Nr. 4, nemlig Generalcommandoen i Slesvig, hvor den bevilgede Udgift af 4635 Rbd. 4 s utvivlsomt vil findes, naar Regnskaberne kunne opgjøres, at være overskreden, da maa der for saadan Udgift begjæres Tillægsbevilling eller Decharge, thi det er en Udgifts overskridelse, som refererer sig til en Conto i Finantsloven.